

Misschien hangt hij wel in je slaapkamer.
Of op de deur of de muur van jullie WC thuis.
Of je kent hem van Internet of je mailbox.
Want hij wordt ontzettend vaak doorgestuurd.
Ik heb het over de liefdesbrief van God.
Geschreven voor jou en voor niet-christenen.
Als een soort samenvatting van de bijbel.
Een ingekorte versie zal nu worden voorgelezen door [naam]

Vaders Liefdesbrief

Mijn kind,

Je kent mij misschien niet,
maar Ik weet alles over je

Ik weet het wanneer je zit en
wanneer je weer opstaat

Voordat je verwekt werd,
kende Ik je al

Je bent prachtig gemaakt

Mijn verlangen is om je te
overladen met Mijn liefde

Ik geef je veel meer dan een
aardse vader zou kunnen

Want Ik ben de perfecte vader

Ik geef je wat je nodig hebt

Want Ik hou van je met een eeuwigdurende liefde

Je bent Mijn kostbare bezit

Als je Mij met je hele hart zoekt,
zal je Mij vinden

Verheug je in Mij en Ik zal je al de
verlangens van je hart geven

Want Ik heb die verlangens in je gelegd

En Ik ben ook de Vader die je
troost in al je verdriet

Op een dag zal Ik elke traan van je ogen afwissen

Ik ben je Vader en Ik hou net zoveel
van jou als van Mijn Zoon, Jezus

Hij kwam om te laten zien dat Ik aan jouw kant,
en niet tegenover je sta

En hij kwam om je te vertellen dat Ik niet
meer naar je zonden kijk

Jezus stierf zodat wij weer bij
elkaar kunnen komen

Ik gaf alles op waar Ik van hield,
zodat Ik misschien jouw liefde zou winnen

Kom thuis en Ik geef het grootste
feest dat je ooit beleefd hebt

Ik ben altijd Vader geweest
en Ik zal altijd Vader blijven

Mijn vraag is: Wil je Mijn kind zijn?

Ik wacht op je

je Vader Almachtig God

Wat een machtig mooie brief, vindt u niet? [**Brief weg → Inleiding**]

Wat wil onze God ons veel geven.

Leven, geborgenheid, troost, liefde, zijn Zoon Jezus, feest.

Dit móeten mensen horen.

Toch mis ik ook één, belangrijk aspect.

En dat ontdek ik als ik Jezus' woorden in Lucas 4, 18 naast deze liefdesbrief leg.

[Nogmaals 4, 18 lezen]

Weet je wat me dan opvalt?

Dat Jezus niet eenzijdig is.

Hij benoemt namelijk én het aantrekkelijke én het pijnlijke punt.

Jezus zegt niet alleen 'b'.

Hij begint eerlijk bij 'a'.

Hij zegt niet alleen: “Ik breng jou het goede nieuws!”

Hij zegt: “Jij bent arm, daarom breng ik je het goede nieuws.”

Hij zegt niet alleen: “Ik maak jou vrij!”

Nee, “Jij bent gevangen, ik moet jou bevrijden!”

Anders gezegd: Jezus onthult niet alleen wat hij ons allemaal wil *geven* en wie hij voor ons wil *zijn*.

Hij onthult ook wie wij zijn.

1. Jezus onthult óók wie wij zijn (vers 18)

En daar word je nou niet echt blij van.

Eerder boos.

Of je lacht erom.

Ik, arm?

“Sorry hoor, maar ik heb geld genoeg!”

Ik, gevangen?

“Hoezo, zie je mijn handboeien dan?

Zit ik hier dan aan mijn stoel vast?”

“En Jezus, denk je nou echt dat ik blind ben?

Stevie Wonder, Andrea Bocelli en Bartimeüs, die zijn blind!”

En we leven niet in oorlogstijd, dus onderdrukt zijn we ook niet.

En toch worden veel mensen door zo'n liefdesbrief geraakt.

Natuurlijk komt dat dan door de inhoud.

Én het gaat tegelijk dieper.

Jezus belooft niet alleen eten.

Hij zegt ook dat we structureel honger hebben.

Jezus biedt niet alleen oplossingen.

Hij zegt ook dat wij, mensen, grote problemen hebben.

Jezus zegt hardop wat die liefdesbrief niet verwoordt.

Je bént arm, je bent blind, je bent gevangen.

En dat moet je gaan zien.

Weet je wanneer we bijvoorbeeld arm zijn?

Als we denken dat we rijk zijn als we een aardig gevulde bankrekening hebben.

Maar Jezus zegt in vers 18 niet: ‘Om aan armen geld te geven, heeft God mij gezonden.’

Hij zegt: “Om aan armen het goede nieuws te brengen.”

En dat goede nieuws is hijzelf.

Jezus gaat naast je staan en zegt:

Of je bent en blijft arm óf je hebt en kent mij.

Met Jezus krijg je geen geld, maar wel geluk, gegronde hoop, en eeuwige aanvaarding en liefde.

Jezus prikt dus dwars door ons idee van rijkdom heen.
Zonder Jezus kun je dus nooit weten hoe je rijk kunt worden.
Dat vind ik ontmaskerend nieuws.

Kijk, wij kunnen zeggen: Ik voel me de koning te rijk.
Daarmee geven we (net als Jezus) al aan dat geld niet alles is.
Met je kinderen, met gezondheid, met vriendschap kunnen we de koning te rijk zijn.
Maar we weten ook: al deze dingen kunnen hier wegvallen.
Maar bij Jezus dus niet.
Hij garandeert de zorg voor je kinderen – zelfs als ze overlijden.
Hij garandeert gezondheid – over het graf heen.
Hij garandeert vriendschap – met hem.
Dat belooft hij te geven.
En tegelijkertijd onthult hij dat we arm blijven als we dit goede nieuws, als we Jezus zelf, niet aannemen.

En zonder Jezus zouden we allemaal als kip zonder kop door dit leven wandelen.
We zouden blind voor zijn koninkrijk zijn.
Maar hij opende de ogen van mensen.
Heel letterlijk – blinden konden weer zien.
Niet om het wonder op zich.
Maar om blinden te laten zien wie dat wonder deed.
Om ze laten zien wie de koning van deze wereld is.
En hoe je met elkaar omgaat als je deze koning aanvaardt.
Nou, diezelfde Jezus moet ook onze ogen openen.
Zodat we hem zien, de koning van de wereld en het komende koninkrijk.
Zonder Jezus is het niet meer dan logisch dat mensen in dit leven opgaan.
Je moet toch wat?
Hij weet dat.
Daarom is hij komen onthullen dat we zonder hem blind zijn.

En mijn leven zou zonder Jezus op slot zitten.
Want je kunt in van alles en nog wat gevangen zitten.
Ik denk aan drank-, gok-, drugs- en seksverslavingen.

Jezus wil en kan je daarvan bevrijden.

Maar ik wil vannmorgen op iets anders ingaan.

We kunnen namelijk ook vastzitten aan ideeën en gedachten die iedereen voor waar aanneemt.

Maar niet waar zijn!

Iemand zei laatst tegen me in de kantine: “Als iedereen normaal doet, dan komen we wel in de hemel!”

Maar dan zit ik gevangen in wat onze maatschappij normaal vindt.

Bovendien ga ik dan tevreden met mezelf zijn.

Want ik doe natuurlijk vrijwel altijd ‘normaal’.

En daar knap ik vroeg of laat op af.

Want ik wil niet gevangen zitten in wat ‘men’ normaal vindt – wat dat dan ook is.

Ik wil niet normaal zijn, ik wil volmaakt zijn.

En dat wil ik, omdat Jezus me daartoe heeft uitgedaagd.

Hij zegt: “Wees volmaakt, zoals mijn Vader volmaakt is!”

Oftewel: Jezus breekt mijn leven open, bevrijdt mij van die gedachte.

En hij daagt uit.

Hij wil mij achter zich aan hebben, naar een volmaakte wereld.

Hij zegt tegen ons: “Jij bent en doet misschien vaak normaal.

Maar in mijn wereld moet je volmaakt zijn – anders kom je er niet.”

Als je Jezus en zijn evangelie beter leert kennen, ga je het ontdekken.

Je ontdekt wie je zelf bent.

Want Jezus zegt het eerlijk en glashelder.

Hij zegt wat hij ons wil geven.

En hij onthult ook wie wij zijn

2. En dan onthult hij ook gelijk zichzelf (vers 20-22)

Want dat moet dan wel.

Want wat hij geeft en doet, kan God alleen!

Ik bedoel... blinden weer laten zien.

Een leven, een koninkrijk, na dit leven beloven.

Dat kunnen mensen niet.

Daar moet je God voor zijn.

Daarom onthult Jezus zichzelf ook meteen.

Hij onthult wie wij zijn.

Maar dan ook meteen wie hijzelf is.

Direct aan het begin van zijn drie-jarige optreden.

En als je dan leest hoe hij dat doet.

Dat kun je echt arrogant vinden!

En dat moet je even goed meemaken.

In de synagoge – zeg maar de kerk van de Joden – was het namelijk de bedoeling dat de voorlezer na de bijbellezing bleef staan.

Om het gelezen bijbelgedeelte meteen aan de hoorders uit te leggen.

Maar Jezus doet het dus even anders.

Hij staat inderdaad op om voor te lezen.

Hij vraagt om het bijbelboek Jesaja en die wordt hem overhandigd.

En dan rolt hij hem af.

Ze zullen de collecte er wel tussen gevoegd hebben, want dat afrollen heeft wel even geduurd.

Hij leest namelijk uit hoofdstuk 61...

En dan leest hij het voor.

En dan... dan rolt hij de boekrol weer op (de tweede collecte), hij geeft hem terug en gaat zitten.

Dus iedereen naar hem kijken.

Je hoort ze denken: “Jezus, volgens mij vergeet je wat. Wat dacht je van een uitleg, een preek?”

Ja, die komt er dus niet.

Jezus gaat zichzelf onthullen.

Hij zegt: “Dat was het... vandaag hebben jullie deze bijbeltekst in vervulling horen gaan.”

En dan krijg je door dat Jezus heel bewust deze passage heeft opgezocht.

Want in Jesaja 61 wordt namelijk een voorspelling gedaan.

Als je in je bijbel kijkt staat boven Jesaja 61: ‘Profetie over de komende glorie’.

Jezus gaat daar dus niet over preken.

Hij zegt alleen: “Vandaag is wat Jesaja schrijft vervuld.”

“Ik ben de glorie die gekomen is.”

Dat onthult Jezus.

En dat is op het eerste gezicht pure arrogantie.

Lees maar in vers 22 hoe ze op hem reageren.

Ze betuigen hem hun bijval.

Dat betekent: ze getuigen ervan dat deze Jezus inderdaad blinden kan genezen.

Dat hij wonderen kan doen.

Hij had er al twee gedaan voordat hij in Nazaret kwam.

Hij heeft water in wijn veranderd en een jongen die op sterven lag op afstand genezen.

Daarvoor moet je goddelijke krachten ontvangen hebben.

En dat geloven ze ook wel.

Hun eigen dorpsgenoot heeft bijzondere krachten.

Maar ze verwonderen zich erover dat hij woorden van genade uitspreekt.

Góds woorden van genade.

Jezus neemt ze voor eigen rekening.

Wat God hoort te doen, doet Jezus.

En dat kan écht niet, hoor je ze zeggen.

“Hij is toch ook gewoon een mens, de zoon van Jozef?”

Ze voelen aan dat Jezus meer wil zeggen.

Jezus onthult hier namelijk dat hij geen biologische vader heeft.

Dat doet hij door z’n wonderlijke daden en door z’n goddelijke woorden.

Hij onthult dat hij de Zoon van een hemelse Vader is.

3. En dan zou je hem voor een godsdienstige gek kunnen verklaren (vers 23-29)

En dat wordt nog steeds gedaan.

Je kunt je serieus met Jezus Christus bezig houden..

En hem een geestelijk leraar en een goed mens vinden.

Maar dan ook zeggen dat hij het allemaal iets te hoog in de bol had zitten.

Iets te ver doorgedraaid was.

Eigenlijk is dat niet eens zo'n vreemde conclusie.

Als u of ik zouden zeggen dat wij gevangen kunnen vrijlaten, onderdrukten hun vrijheid terug kunnen geven en blinden kunnen laten zien, worden we doorverwezen naar een psychotherapeut.

Waarom zou je dat vandaag de dag dan niet van Jezus denken?

Het is niet zo gek dat de Joden in Nazaret dit ook van hun dorpsgenoot dachten.

Ze kenden hem al 30 jaar!

Als timmerman, zoon van Jozef.

Jezus zelf heeft die gedachte al snel door.

Daarom zegt hij: "Ongetwijfeld zullen jullie zeggen: Dokter, genees uzelf."

Oftewel: "Jezus, het is prima dat je wonderen doet en mensen geneest, maar houd het daar nou bij.

Doe nou gewoon waar je goed in bent, maar praat niet zulke onzin.

Nog even, en je moet jezelf beter maken."

Als je Jezus in de bijbel ontmoet, zou je al snel tot die conclusie kunnen komen.

Zijn wonderen, oké, er zijn in het verleden wel meer verhalen over wonderdoeners verteld.

Maar zijn woorden?

Nee, die man is gek, een godsdienstige gek.

En als Jezus tóch nog meer gaat zeggen, slaat de vlam helemaal in de pan.

Ze koken van woede.

Want Jezus beschuldigt hen van ongeloof.

Hij zegt: "Jullie lijken op jullie voorouders!"

Want die lieten ook al geen profeten in hun stad toe.

In de tijd van Elia waren er genoeg weduwen die Gods hulp konden gebruiken.

Maar ze hebben in hun ongelooft nooit om een profeet gevraagd.

En dus stuurde God zijn profeet Elia maar naar het buitenland.

Naar de weduwe van Sarepta of Sarfat.

Die geloofde de woorden van Gods profeet wèl.

En hetzelfde geldt voor Naäman, een Syriër.

God genas in plaats van vele zieke Israëlieten een Syriër.

En waarom?

Omdat die zieke Israëlieten niet om Gods hulp vroegen.

Maar die Syriër Naäman geloofde de woorden van Gods profeet wèl.”

Jezus zegt: “Jullie lijken op dat ongelovige Israël van toen.

Misschien kan ook ik maar beter naar het buitenland gaan.”

Jezus stelt zich voor als dé profeet.

Beloofd door Jesaja.

Hij zegt het fel en duidelijk.

Is het grootheidswaanzin van Jezus?

Dat hij zomaar het Oude Testament op zichzelf betreft?

Dat hij zichzelf niet meer als zoon van Jozef laat kennen?

Ik kan het in ieder geval wel begrijpen.

Als je deze Jezus ontmoet, zou je hem voor een godsdienstige gek kunnen verklaren.

4. Of je bekent: alleen hij kan nieuwe tijden brengen (vers 19 en 30)

Ik gebruik bewust de woorden ‘verklaren’ en ‘bekennen’.

Want het lijkt wel of Jezus de wereld in een immens grote rechtbank brengt.

Vooraan zit hijzelf, als rechter.

En hij vraagt: “Nou, wat verklaren jullie nu precies over mij?”

En de ene helft van de mensheid staat op en verklaart onder ede:

“U bent de getalenteerde zoon van Jozef én een godsdienstwaanzinnige!”

En de andere helft van de mensheid zegt:

“U bent de Zoon van God, we kunnen niet anders concluderen!”

Of je verklaart Jezus voor gek.

Of je bekent, en verklaart hem voor God.

Op grond van alleen al Lucas 4 kun je niet anders concluderen dan dat laatste.

De Joden verklaren hem voor gek en willen van hem af.

Ze hebben genoeg van hun dorpsgenoot.

En na alles wat hij gezégd heeft, hoeven ze zijn wonderen ook niet meer.

Ze hadden hem zo hoog zitten.

Nu mag hij een verdieping lager liggen.

Maar dan dat onvoorstelbare vers.

Vers 30.

“Maar hij liep midden tussen hen door en vertrok.”

Zo’n kort zinnetje.

En tegelijk zo krachtig.

Jezus neemt dus niet alleen de genaderijke woorden van God over.

Maar ook zijn uitzonderlijke macht.

Let op: ze láten hem niet gaan, hij gaat er zelf vandoor.

Niet rennend, vluchtend, maar lopend.

Kijk, dat is macht.

En daarom moet je bekennen dat hij God zelf is.

Niet alleen op grond van wat hij zegt.

Maar op grond van wie hij is.

Hier ontmoet je namelijk de koning.

De koning van het rijk dat in Nazaret al doorbreekt.

Met Jezus begint een nieuw tijdperk.

En weet je hoe hij dat nieuwe tijdperk noemt?

Dat zie je in vers 19.

Hij noemt dat 'het genadejaar'.

Jezus is door Gods Geest gezalfd om een genadejaar van de Heer uit te roepen.

We kennen dat woord niet in onze taal.

En dat komt wel mooi uit.

Want voor de Joden was dat woord ook nieuw.

Ze kenden wel het jubeljaar en het sabbatsjaar.

Dat waren jaren waarin het akkerland bewust een jaar onbewerkt bleef en de slaven na trouwe dienst werden vrijgelaten

Maar een genadejaar kenden ze niet.

En daarvan profeteerde Jesaja.

En Jezus nam die woorden voor zijn rekening.

Oftewel: *hij* laat dat jaar, die nieuwe tijd aanbreken.

Weet je wat voor tijd dat is?

Het is de tijd waarin we genieten van het definitieve resultaat van Lucas 4, 18.

Want het goede nieuws, leven in Gods koninkrijk, wordt nu al werkelijkheid voor Jezusvolgers.

En bij God beleven we dat we nergens meer aan vast zitten.

En we zien hem en zijn rijk nu met geestelijke ogen en ooit in het echt.

En we beleven nu al dat leven met God vrijheid betekent.

Jezus brengt dat nieuws van God de wereld in.

En hoe!

Hij bepaalt waar dat nieuws gehoord wordt.

En hij bepaalt wanneer aan de verkondiging een eind komt.

Jezus liep midden tussen hen door en vertrok.

Om dat goede nieuws in andere plaatsen te verkondigen.

En je ziet in Nazaret al waar het op uit gaat lopen.
Ze hoeven hem en zijn evangelie niet.
En dat genadejaar kan hen ook gestolen worden.
Die man moet in hun blindheid en hun armoede dood.
Maar Jezus is God en hij bepaalt zelf wanneer.
Op zijn tijd zal hij zich laten kruisigen.

Jezus is God; hij leidt alles.
Ook ons nieuwe leven met hem.
Laten we hem erkennen en prijzen als de Zoon van God.
En ons met hem in deze wereld al voorbereiden op die nieuwe tijd.

Dat gaan we dit nieuwe kerkelijke jaar ook met elkaar doen.
We gaan stil staan bij Gods genade.
En in het voorjaar van 2009 heel intensief – in de 40 dagen voor Pasen.
Doe mee en laat de God van Jezus Christus je leven vernieuwen.
Ik wens u in ieder geval namens deze enige, echte God een gelukkig genadejaar toe.

Amen.